

«Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

(Σκοπός: Νά μάθουν τά παιδιά μέσα από τή διήγηση τοῦ κατακλυσμοῦ καί τή διάσωση τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Νῶε ὅτι ὁ Θεός τιμωρεῖ τήν ἁμαρτία, ἀλλά σώζει ὅσους παραμένουν πιστοί στό θέλημά Του
Βοηθήματα: «Ὅμορφες ἀληθινές ιστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη», «Μαθαίνω γιά τή ζωή τῶν ἁγίων τῆς Παλαιάς Διαθήκης», «Χελιδόνια Χριστοῦ, 2005», «Ἡ Παλαιά Διαθήκη, Περιεχόμενο καί Θεολογία»)

γραφεῖ
Αὐτόν πού
μπορεῖ νά δώσει τίς
μας.

ἀπό τόν Ἕνα καί Μοναδικό συγγραφέα, τό Θεό.
γνωρίζει τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων καί
λύσεις, γιατί ἀπλά Αὐτός εἶναι ὁ Δημιουργός

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ὁ ἅγιος Λόγος τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τό μεγαλύτερο βιβλίό, παιδιά, στήν ιστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Ἔχει μεταφραστεῖ σέ πάνω ἀπό 340 γλώσσες, καί ἀποσπάσματά της σέ 2064 γλώσσες καί διαλέκτους. Χαρακτηρίζεται ὡς ὁ μοναδικός ἀνεκτίμητος θησαυρός γιά τόν καθένα προσωπικά. Ἡ πολυτιμότερη κληρονομιά γιά τό ἀνθρώπινο γένος. Καί αὐτό γιατί ἔχει

Ἡ Ἁγία Γραφή ἀποτελεῖται ἀπό τήν Παλαιά καί τήν Καινή Διαθήκη. Ἐπειδή ἀκριβῶς τά βιβλία αὐτά γράφθηκαν ἀπό τοὺς ἁγίους Προφῆτες καί Ἀποστόλους μέ τήν ἔμπνευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λέγονται Θεόπνευστα.

Ὁ ἱερός Αὐγουστίνος εἶπε αὐτόν τόν ὠραῖο λόγο, ὅσον ἀφορᾷ τή σχέση τῶν δύο Διαθηκῶν: «Ἡ Καινή Διαθήκη κρύβεται στήν Παλαιά καί ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀνοίγεται στήν Καινή». Καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας εἶπε, παιδιά: «Μή νομίζετε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τόν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλά πληρῶσαι».

Δηλαδή ὁ Χριστός, παιδιά, δέν ἦρθε νά καταργήσει τήν Παλαιά Διαθήκη, ἀλλά νά τή συμπληρώσει. Καί τίς δύο Διαθήκες τίς ἐνώνει τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Παλαιά Διαθήκη προφητεύει γιά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία καί προετοιμάζει τόν κόσμο γιά τήν ὑποδοχή Του, ἐνῶ ἡ Καινή Διαθήκη μᾶς λέει γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γιά τόν Χριστό.

Ὅλη τήν Παλαιά Διαθήκη τήν βλέπουμε σάν μιά προφητεία περί τοῦ Χριστοῦ, εἴτε μέ λόγια εἴτε μέ τύπους. Ὑπάρχουν προτυπώσεις - συμβολισμοί πού πραγματοποιοῦνται στήν Καινή Διαθήκη καί ἀφοροῦν τήν Παναγία, τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, τά Πάθη Του, τή Θυσία Του, τήν Ἐκκλησία κ.ἄ.

Σήμερα, παιδιά, θά σᾶς διηγηθῶ μιά ἱστορία ἀπό τό πρῶτο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τῆ Γένεση (κεφ. 1, 4-9). Ἡ Κιβωτός τοῦ Νῶε καί ὁ συμβολισμός της.

Β. ΔΙΗΓΗΣΗ

Ὁ πρῶτος φόνος πάνω στή γῆ ἔγινε μετά τήν ἔξωση τῶν πρωτοπλάστων ἀπό τόν Παράδεισο. Ὁ Κάϊν, ὁ πρῶτος γιός τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐᾶς, φόνευσε τόν νεώτερο ἀδελφό του, τόν Ἄβελ. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως δέν μετάνιωσαν ἀπό τήν πράξη τοῦ Κάϊν. Ἀντιθέτως ἔπαψαν πιά νά ἐκτελοῦν τό θέλημά τοῦ Θεοῦ καί συνέχισαν νά διαπράττουν φόνους, ἀδικίες καί ἁμαρτίες εἰς βάρος Του καί εἰς βάρος τῶν συνανθρώπων τους. Μεταξύ τους βασίλευε ἡ ἀσέβεια καί ἡ κακία.

Ἔτσι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἀνάγκασαν τή δίκαιη παιδαγωγία τοῦ Θεοῦ νά ἐπέμβει αὐστηρά. Ὁ Θεός πολύ λυπημένος γιά τό κατάντημα αὐτό τῶν ἀνθρώπων πῆρε τήν ἀπόφαση νά καταστρέψει τόν μολυνθέντα ἀπό τήν ἁμαρτία κόσμο, ἀλλά παράλληλα νά διασώσει κι ἕνα ὑπόλοιπο ἀνθρώπων καί ζώων, ὡς βάση γιά ἕναν νέο κόσμο.

Ἀνάμεσά στά πληθῆ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐκείνου κόσμου ξεχώριζε ἕνας εὐσεβῆς καί δίκαιος ἄνθρωπος, ὁ Νῶε. Ἦταν ἀπόγονος τοῦ Σήθ, τοῦ τρίτου γιοῦ τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐᾶς. Αὐτός δέν παρασύρθηκε στή ζωή τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά ἀγωνιζόταν στήν ἀρετή καί γι' αὐτό ἦταν ἀγαπητός στό Θεό. Σ' αὐτόν ὁ Θεός ἐμπιστεύθηκε ἕνα μεγάλο «μυστικό»:

- «Έδειξα πολλή μακροθυμία. Τώρα όμως τό τέλος τῶν ἀνθρώπων ἔφτασε, γιατί ἡ γῆ γέμισε ἀπό τίς ἀμαρτίες τους. Δέν πρέπει νά προχωρήσει τό κακό περισσότερο. Γι' αὐτό θά ἐξαλείψω ἀπό τή γῆ ὅλους τούς ἀνθρώπους καί τά ζῶα πού ἔφτιαξα γιά χάρη τους. Ἐσένα ὁμως ὄχι, γιατί ἔζησες μέ ἀρετή ὅλη σου τή ζωή».

Τότε, ὁ Νῶε πῆρε τήν ἐντολή ἀπό τό Θεό νά κατασκευάσει μιά μεγάλη Κιβωτό, σάν πλοῖο, γιά νά σώσει τόν ἑαυτό του ἀπό τήν ἐπερχόμενη καταστροφή. Μαζί του θά ἔπαιρνε τή γυναίκα του, τούς γιούς του καί τίς γυναῖκες τῶν γιῶν του. Θά ἔπαιρνε καί ἀπ' ὅλα τά ζῶα τῆς γῆς, τά κατοικίδια, τά ἐρπετά, τά θηρία, τά πουλιά, ἕνα ἀρσενικό κι ἕνα θηλυκό ἀπό κάθε γένος. Τρόφιμα γιά τήν οἰκογένειά του καί γιά ὅλα τά ζῶα. Ἐκανε καί μιά συμφωνία μαζί του ὁ Θεός. Θά ἦταν Ἐκεῖνος Θεός καί Προστάτης του. Καί ὁ Νῶε ἀνθρώπος δικός Του, τηρητής τῶν ἐντολῶν Του.

Μέ προθυμία καί ὑπακοή ἄρχισε ἀμέσως νά κατασκευάζει ὁ Νῶε τήν Κιβωτό. Ὅμως, παιδιά, ἦταν ἔργο δύσκολο γιά τήν ἐποχή ἐκείνη. Παρ' ὅλο αὐτό ὁ Νῶε ἐργάστηκε ἀκούραστα μέ τούς γιούς του κάνοντας ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά ἑκατό ὀλόκληρα χρόνια, ἀνεχόμενος τίς κοροϊδίες καί τήν περιφρόνηση τοῦ ἀμαρτωλοῦ κόσμου.

Καί ὅταν ὅλα πιά ἦταν ἔτοιμα, ἑπτά μέρες πρῖν ξεσπάσει ὁ κατακλυσμός, ὁ Θεός μίλησε πάλι στό Νῶε νά μπεῖ μέσα στήν Κιβωτό παίρνοντας τήν οἰκογένειά του καί τά ζῶα, ὅπως τοῦ εἶχε πεῖ. Καί ἀμέσως μετά πρωτοφανῆς, καταρρακτώδης βροχή ἔπεφτε ἀσταμάτητα γιά σαράντα ἡμέρες καί σαράντα νύχτες. Τά νερά ἀνέβηκαν τόσο, πού σκέπασαν τούς κάμπους κι ἔφτασαν μέχρι τίς κορυφές τῶν βουνῶν. Τίποτε

δέν σώθηκε ἀπ' τόν κατακλυσμό, ἐκτός ἀπό τόν Νῶε καί τήν οἰκογένειά του καί τά ζῶα μέσα στήν Κιβωτό, πού ἔπλεε στήν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

Μετά τά σαράντα ἡμερόνυχτα ἡ βροχή σταμάτησε. Ὁ Θεός κράτησε τήν ὑπόσχεσή Του γιά τά πλάσματα τῆς Κιβωτοῦ. Τά νερά, ὕστερα ἀπό 150 ἡμέρες, ἄρχισαν λίγο λίγο νά κατεβαίνουν καί ἡ Κιβωτός στάθηκε στήν κορυφή τοῦ ὄρους Ἀραράτ, στήν Ἀρμενία. Ὁ Νῶε ἀνοιξε ἕνα παράθυρο τῆς Κιβωτοῦ καί ἄφησε ἕνα κοράκι νά πετάξει γιά νά διαπιστώσει ἂν εἶχαν ἀποτραβηχτεῖ τά νερά. Τό κοράκι ὁμως δέν ἐπέστρεψε. Ἐστειλε τότε ἕνα περιστέρι, τό περιστέρι ὁμως δέν βρῆκε κάποιο κλαδί γιά νά σταθεῖ καί γύρισε πίσω. Μετά ἀπό ἑπτά μέρες ἔστειλε πάλι τό περιστέρι. Ἐκεῖνο γύρισε κρατώντας στό ράμφος του ἕνα κλαδί ἐλιάς. Ὁ Νῶε περίμενε ἄλλες ἑπτά μέρες καί ἔστειλε ξανά τό περιστέρι πού αὐτή τή φορά δέν γύρισε πίσω. Τότε ὁ Θεός εἶπε στόν Νῶε: «Βγεῖτε ἀπό τήν Κιβωτό. Ὁ Κατακλυσμός τελείωσε». Ὁ Νῶε ὑπάκουσε στό Θεό. Ἀνοιξε τήν Κιβωτό. Ἐβγαλε τή γυναίκα του καί τά παιδιά του. Ἄφησε ἐλεύθερα τά ζῶα.

Ἐχτισε θυσιαστήριον καὶ ἔκανε μεγάλη θυσία. Ὁ καλὸς Θεὸς δέχθηκε τὴ θυσία του καὶ τὸν εὐλόγησε, αὐτὸν καὶ τὰ παιδιά του. Τὸν βεβαίωσε πὼς δὲ θὰ ξανακάνει κατακλυσμό. Ὡς ἐγγύηση τῆς ὑποσχέσεώς του αὐτῆς φάνηκε τὸ οὐράνιο τόξο.

Γ. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

1 Τι συμβολίζει ἡ Κιβωτός τοῦ Νῶε;

∞ Ἡ Κιβωτός αὐτὴ συμβολίζει τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ Θεὸς καλεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ εἰσέλθει στό Ναό γιά νὰ σωθεῖ ἀπό τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου. Ὅσοι εἶναι κοντά στόν Χριστό καὶ στήν Ἐκκλησίαν παίρνουν τὴ χάρη Του καὶ σώζονται ἀπ' τὸν κατακλυσμό τῆς ἁμαρτίας, ὅπως σώθηκαν καὶ ὅλα τὰ πλάσματα πού βρῆκαν καταφύγιον στή Κιβωτό. ∞ «Χαῖρε, Κιβωτέ, χρυσοθεῖσα τῷ πνεύματι...» (ἀπό τοὺς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας Δ' Στάση). Ἡ Κιβωτός τοῦ Νῶε δηλαδή, συμβολίζει καὶ τὴν Παρθένον πού φυλάσσει στά σπλάχνα τῆς τὴν ἀπαρχὴ τῆς καινῆς κτίσεως ∞ Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος κάνει σαφῆ τὴν σχέση μεταξύ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος (Α' Πέτρ. Κεφ. Γ, 20-21). Τὰ νερά πού καθάρισαν τὴ γῆ ἀπὸ τοὺς μολυσμούς τῶν ἁμαρτωλῶν, ἔσωσαν αὐτούς πού βρισκόνταν στή Κιβωτό, ὑψώνοντάς τους πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ὅπου θὰ καταστρέφονταν. Στά νερά τοῦ βαπτίσματος ἐξαλείφεται τὸ προπατορικό ἁμάρτημα τοῦ βαπτιζόμενου καὶ σώζεται αὐτὸς ἐνσωματούμενος στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας.

2 Εἶδαμε, παιδιά, πὼς ὁ Θεὸς ἔκανε διαθήκη μέ τὸν Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμό. Τί δηλώνει αὐτὴ ἡ διαθήκη - συμφωνία;

Κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή ὁ Θεὸς εἰσέρχεται σὲ μιά σειρά «διαθηκῶν», μέ χωριστὰ πρόσωπα, μέ ἔθνη καὶ μέ τὴν ἀνθρώπινη φύση γενικά. Αὐτές οἱ διαθήκες ἐκφράζουν τίς δημιουργικές σχέσεις μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἡ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ σ' αὐτὴ τὴ διαθήκη ἦταν πὼς δὲν θὰ ξαναέκανε κατακλυσμό, γιά νὰ καταστρέψει ὅλη τὴ γῆ. Αὐτό ὅμως, παιδιά, δὲν σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ κρίνει, νὰ καταδικάζει καὶ νὰ τιμωρεῖ τὴν ἁμαρτία. Ἀλλὰ σημαίνει ἀπλᾶ ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ξανακαταστραφεῖ πλέον ἀπὸ τὴν δύναμη τοῦ κακοῦ. Τὸ οὐράνιο τόξο ἦταν ἡ ἐγγύηση τῆς συμφωνίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Νῶε καὶ ὅλο τὸν κόσμο γιά τὴ λύτρωση.

3 Σίγουρα, παιδιά, θὰ ἀναρωτηθήκατε, πὼς εἶναι δυνατόν ὁ καλὸς καὶ φιλεύσπλαχνος Θεὸς νὰ πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ ἀφανίσει τὰ δημιουργήματά του;

Ὁ Κύριος παιδιά εἶναι πάντα Πολυέλεος καὶ Μακρόθυμος. Εἶναι ὅμως καὶ Δίκαιος. Ἡ ἀσέβεια τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε φτάσει στό ἀποκορύφωμα. Οἱ ἄνθρωποι φάνηκαν ἀχάριστοι ἀπέναντι στή γενναιοδωρία τοῦ Θεοῦ. Ἡ παρέμβασή Του ἦταν ἀναγκαία γιά νὰ σταματήσει τὸ κακό.

Δ. ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

Σκοπός της ζωής μας, παιδιά, είναι να επιστρέψουμε στον παράδεισο, από τον οποίο εκδιώχθηκαν οι πρωτόπλαστοι, λόγω της ανυπακοής τους. Πρέπει η ζωή μας να είναι ένας διαρκής αγώνας προς το καλό. Να προσπαθούμε συνέχεια να γίνουμε δίκαιοι. Ο Θεός ποτέ δεν εγκαταλείπει τον πιστό και τον δίκαιο άνθρωπο. Τον βοηθά και τον προστατεύει σε κάθε βήμα της ζωής του, όπως έσωσε και τον Νώε.

Καί πῶς θά μπορέσουμε παιδιά νά ἀμνησθῶμε καί νά νικήσουμε τό κακό καί τήν ἁμαρτία, ὅταν ὑπάρχουν τόσοι κίνδυνοι γύρω μας καί τόσες προκλήσεις;

◆ Όταν προσπαθούμε να έχουμε πνευματική ζωή ◆ Νά συμμετέχουμε στήν Ἱερά Μυστήρια τῆς ἐκκλησίας μας ◆ Νά πηγαίνουμε τακτικά στήν Θεία Λειτουργία, τήν Κυριακή καί τίς γιορτές, ὅταν μποροῦμε ◆ Νά κοινωνοῦμε συχνά, ὕστερα ἀπό προετοιμασία μέ τήν Ἱερά Ἐξομολόγηση ◆ Νά συμμετέχουμε σέ πνευματικές συνάξεις ◆ Νά διδασκόμαστε ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, κάθε μέρα κι ἕνα μήνυμα ◆ Νά μελετᾶμε πνευματικά βιβλία ◆ Νά κάνουμε πράξεις ἀγάπης ◆ Νά προσευχομαστε «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» ◆ Νά τηροῦμε τή νηστεία τῆς Τετάρτης καί τῆς Παρασκευῆς καί τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς νηστείας ◆ Νά προσέχουμε τίς κακές παρέες ◆ Νά μήν ἀκοῦμε κοσμικά τραγούδια καί λόγια ἀπρεπῆ στό ραδιόφωνο ◆ Νά μήν βλέπουμε ἀνήθικες ἐκπομπές καί σειρές στή τηλεόραση ◆ Νά μήν σπαταλᾶμε τό χρόνο μας σερφάροντας στό διαδίκτυο σέ ἁμαρτωλές σελίδες ◆ Νά προσέχουμε τά λόγια μας. Νά μήν βρίζουμε, νά μήν συκοφαντοῦμε, νά μήν κουτσομπολεύουμε ◆ Νά ζητᾶμε τέλος, δύναμη καί φώτιση ἀπό τό Θεό γιά κάθε ἀπόφαση στή ζωή μας καί νά τᾶ ἀντιμετωπίζουμε ὅλα μέ πίστη καί ἐλπίδα σ' Ἐκεῖνον πού γνωρίζει τά «κρυπτά τῆς καρδιάς μας».

ΣΥΝΘΗΜΑ: Κυβερνήτης τοῦ πλοίου τῆς ζωῆς μου ὁ Χριστός.

ΡΗΤΟ: «πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα» (εἰρηνικά - θεία Λειτουργία)

E. ΜΑΘΑΙΝΩ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ.....

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σὺ πού κυβερνᾶς τό πλοῖο τῆς ἐκκλησίας σου, ὀδήγησέ μας στό λιμάνι τοῦ θελήματός Σου. Φώτισε τά μάτια τῆς καρδιάς μας γιά νά γνωρίσουμε τή δική Σου ἀλήθεια, καί χάρισέ μας τήν εὐλογία σου, ὥστε καί τήν ὑπόλοιπη ἡμέρα νά περάσουμε εἰρηνικά καί χωρίς ἁμαρτίες, ἀλλά καί ὀλόκληρη τή ζωή μας. Ἀμήν.

ΣΤ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ.....

ΚΥΡΙΑΚΗ

Χαμόγελα ό ήλιος μᾶς στέλνει γλυκά,
ντίν ντάν τό φωνάζει σέ χρώματα έπτά
Ξυπνήστε στό φῶς λάμπει ή Έκκλησιά,
ήρθ' ή Κυριακή, ήρθε κι ή χαρά

Κρυστάλλινες τρίλιες σκορποῦν τά
πουλιά

ντίν ντάν τραγουδοῦνε σέ νότες έπτά.
Ξυπνήστε, ψαλμούς γέμισ' ή Έκκλησιά
ήρθ' ή Κυριακή, ήρθε κι ή χαρά.

Φωνάζει ή Δευτέρα κι ή Τρίτη κοντά
καί όλες οί μέρες μαζί οί έπτά
ντίν ντάν, τό Θεό μας ύμνήστε ξανά,
ήρθ' ή Κυριακή, ήρθε κι ή χαρά.

**Τά παραπάνω τραγούδια θά βρῆτε στά
πολυμέσα.**

ΔΕΙΠΝΟ

Ύπηρξε ἄνθρωπος πλούσιος καί φίλους
του πολλούς,
προσκάλεσε σέ δεῖπνο πού ἔστρωσε γι'
αὐτούς!
Οἱ δούλοι του χτυπήσαν τήν πόρτα
καθενός,
ἀλλά οἱ καλεσμένοι τούς εἶπαν: Δυστυχώς!

Ὡ δέν θά 'ρθω, ὦ, δέν θά 'ρθω εἰς τό
δεῖπνο,
ἀγόρασα ἀγρό, ἀγόρασα καί βόδια
καί θέλω νά τά δῶ!
Παντρεύτηκα καί πρέπει στό σπίτι νά
σταθῶ,
λυποῦμαι στό δεῖπνο δέν θά 'ρθω!

Τότε ό πλούσιος ἄρχοντας ὀργίστηκε πολύ,
τούς δούλους πάλι στέλνει κι ἀρχίζει νά
καλεῖ!

Ἐλάτε οἱ πονεμένοι, ἐλάτε οἱ φτωχοί,
τό δεῖπνο εἶναι στρωμένο, γι' αὐτόν πού θά
τοῦ πεῖ:

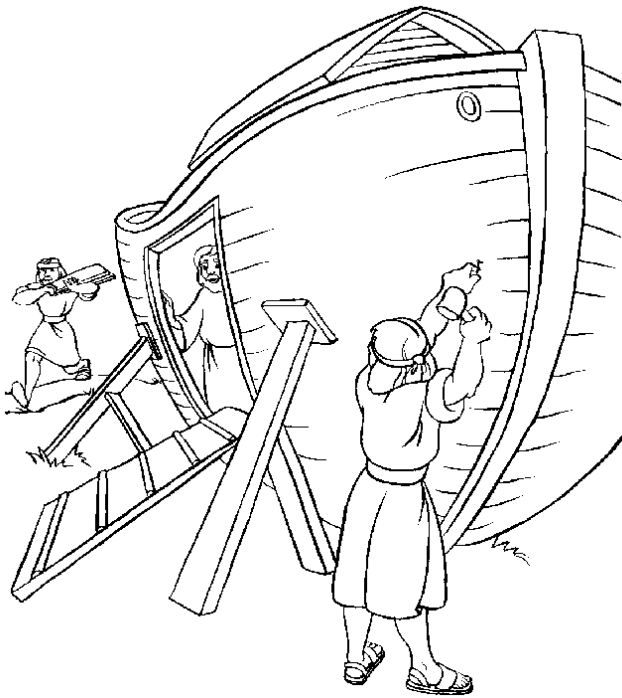
Θέλω νά 'ρθω, θέλω νά 'ρθῶ εἰς τό δεῖπνο,
κουρέλια κι ἄν φορῶ ζητιάνος καί ἄν εἶμαι
θά τρέξω νά πλυθῶ,
ἀντάμα ὅλοι τώρα στό Κατηχητικό
μαζί σας τό Δεῖπνο θά χαρῶ.

Τότε ό Δεῖπνος στρώθηκε ψηλά στόν
οὐρανό
κι ό Κύριος προσμένει τόν κάθε ἁμαρτωλό,
τήν πόρτα σου χτυπάει, ν' ἀνοίξεις μήν
ἀργεῖς
τήν πρόσκλησή Του δέξου καί πρόσεξε νά
πεῖς:

Θέλω νά 'ρθῶ...

ΧΡΩΜΑΤΙΣΕ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ ΒΑΛΤΕΣ ΜΕ ΣΕΙΡΑ

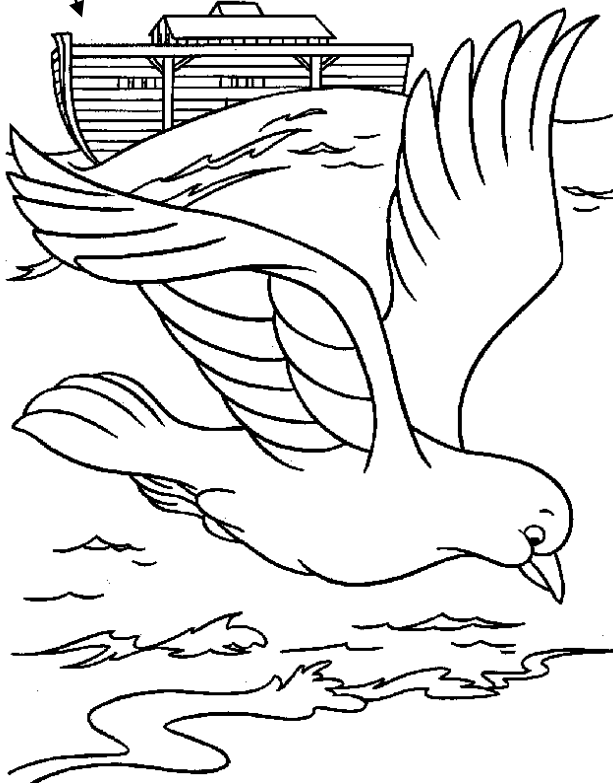
1. ↻

3. ⚡

2. ↓

4. ↓

--	--	--	--

ΛΥΣΗ:
1-3-2-4